

Arrest

nr. 107 721 van 30 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kazachse nationaliteit te zijn, op 22 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 10 september 2010 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 22 maart 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Kazachs staatsburger van Koerdische origine. U werd geboren op 1 maart 1959 in Baku, in de toenmalige Sovjetrepubliek Azerbeidzjan. U zou doorgaans in Kaskelen (provincie Almaty) hebben gewoond. Op 2 oktober 1978 huwde u met K.I. (...). In 2003 bouwden u en uw man een kraampje aan jullie woonst waar jullie allerlei huiswaren en drink- en rookgerei verkochten. In 2004 verliet uw man uit Kazachstan, waar hij immers problemen ondervond. Hij ging vervolgens naar België waar hij zijn zoon (uit een vorige relatie), K.M. (...), vervoegde. U bleef achter in Kazachstan. Datzelfde jaar werd u benaderd door de wijkagent Rashid die van u, net als van alle kraamuitbaters, geld eiste opdat hij uw zaak niet zou vernielen en uzelf niets zou aandoen. Zo betaalde u hem sindsdien 100 dollar per maand. Dergelijke praktijk is een ongeschreven wet in Kazachstan en bijgevolg betaalden ook alle andere ondernemers in uw regio hem het vereiste bedrag. Rashid was echter brutaal en nam soms ook goederen mee uit uw zaak zonder te betalen.

In de zomer van 2010 werd u benaderd door twee medewerkers van de financieel-economische politie (OBHS), die u vertelden dat vele ondernemers klaagden over de afpersingspraktijken van de wijkagent Rashid, waarna zij hem zijn gaan observeren. Omdat zij meenden dat Rashid op een brutale manier ondernemers afperste, wilden zij hem vatten. Hiervoor vroegen zij uw hulp. Ze gaven u hun telefoonnummer en naamkaartje. Aanvankelijk wilde u hen niet helpen, omdat u geen problemen wilde. Omdat R. (...) echter steeds brutaler werd ging u uiteindelijk akkoord om deze twee medewerkers van de OBHS te helpen, waarop u hen contacteerde en hen vertelde wanneer R. (...) bij u het maandelijks te betalen bedrag kwam innen, met name op het einde van de maand.

Op 28 juni of juli 2010 werd R. (...) in uw zaak door deze twee medewerkers van de financieel-economische politie aangehouden, nadat zij hem betrapten toen u hem 100 dollar smeergeld overhandigde. Tijdens zijn aanhouding riep Rashid dat hij u zou wreken wanneer hij opnieuw vrij zou komen. Hierna bleef het één of twee maanden rustig, tot u van uw buur vernam dat zij Rashid in de buurt had gezien en hij blijkbaar was vrijgekomen. Vervolgens ontving u dreigtelefoons van Rashid. Hij zou u vermoorden, omdat u verantwoordelijk was voor zijn aanhouding. Hierop besloot u te vluchten.

Op 2 september 2010 vertrok u samen met een chauffeur met een vrachtwagen van Kazachstan naar België. U zat onderweg doorgaans naast de chauffeur, maar verstopte zich in de laadruimte van de vrachtwagen bij grensovergangen. U kwam aan in België op 10 september 2010 en diende diezelfde dag uw asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw Kazachse identiteitskaart en huwelijksakte voor.

B. Motivering

Uit uw verklaring blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten, omdat u in Kazachstan problemen kende met de plaatselijke wijkagent, nadat u de financieel-economische politie had geholpen hem te betrappen op afpersing, waarna hij werd aangehouden. Daarnaast verklaarde u dat u belaagd werd door uw (Kazachse) medeburgers, omwille van uw Koerdische origine, in de vorm van verbale beledigingen.

U bent er echter niet in geslaagd uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Eerst en vooral wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnd, daar u onaannemelijk vaag bleef met betrekking tot een aantal kernaspecten van uw asielrelaas. Bovendien werd in dit verband ook een manifest gebrek aan interesse in uw hoofde vastgesteld, die de ernst van de door u verklaarde vrees in ernstige mate onderuit haalt. Zo kende u de volledige naam van de wijkagent R. (...), de persoon door wie u uw herkomstland bent uitgevlucht, niet, noch wist u waar hij woonachtig was (CGVS, p. 8-9). Evenmin kende u de namen van de twee medewerkers van de financieel-economische politie die u hielp om R. (...) te vatten en die hem vervolgens arresteerden in uw zaak op 28 juni of juli 2010, en u hebt dit ook geenszins trachten te achterhalen, niettemin zij hun telefoonnummer en naamkaartje aan u hadden overhandigd (CGVS, p. 7, 9). U wist verder niet precies hoelang de wijkagent R. (...) na zijn aanhouding werd vastgehouden, noch waar hij werd vastgehouden (CGVS, p. 9, 14). U wist evenmin of na R. (...)’s aanhouding een strafzaak tegen hem werd opgestart, of hij al dan niet werd berecht, noch hoe hij is kunnen vrijkomen, en u hebt zich over deze elementen hoegenaamd niet geïnformeerd. U vermoedde slechts dat er geen strafzaak tegen uw belager werd opgestart en dat hij werd vrijgelaten door een borgsom te betalen, omdat dit de dagdagelijkse praktijk zou zijn in Kazachstan (CGVS, p. 14-15). Daarnaast wist u niet of R. (...) als wijkagent door zijn oversten werd gesanctioneerd naar aanleiding van zijn aanhouding, noch of hij na zijn vrijlating nog steeds zijn functie van wijkagent behield, en ook hierover hebt u zich hoegenaamd niet geïnformeerd (CGVS, p. 14-15). U wist ook niet of hij na zijn vrijlating zijn afpersingspraktijken verder zette en nog steeds smeergeld inde bij andere ondernemers (CGVS, p. 15). U wist ten slotte niet of andere ondernemers in uw woonplaats, die tevens door de wijkagent Rashid werden afgeperst, eveneens problemen met hem ondervonden naar aanleiding van zijn aanhouding en ook hierover hebt u zich hoegenaamd niet geïnformeerd. U verklaarde immers dat de medewerkers van de financieel-economische politie u vertelden dat andere ondernemers over R. (...)’s praktijken geklaagd hadden, waarna zij hem in het vizier hebben genomen. U wist echter niet of andere ondernemers effectief klacht tegen hem hadden ingediend bij

de financieel-economische politie, en u hebt zich hier geenszins over geïnformeerd. U wist dan ook niet of andere ondernemers problemen met R. (...) ondervonden omwille van diens aanhouding, omdat zij klacht tegen hem zouden hebben ingediend (CGVS, p. 13-14). Daar deze elementen de kern van uw asielrelaas raken, kon redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hieromtrent gedetailleerde informatie kon verschaffen, of minstens meer interesse aan de dag zou hebben gelegd, wat in casu niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aangetast.

Daarnaast werden enkele flagrante tegenstrijdigheden opgemerkt tussen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal en uw eerdere verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder uithollen. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat nadat de wijkagent R. (...) was vrijgekomen en u begon te bedreigen aan de hand van dreig telefoons, u nergens aangifte hebt gedaan van zijn bedreigingen jegens u, noch enige melding hebt gemaakt van deze bedreigingen bij uw autoriteiten (CGVS, p. 15-16). Op de DVZ verklaarde u daarentegen dat u naar aanleiding van de bedreigingen van R. (...) contact opnam met de financieel-economische politie en hen vertelde dat R. (...) u wilde vermoorden, maar dat de politie weigerde u te helpen (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5). Toen u op het Commissariaat-generaal werd gevraagd of u ook geen melding maakte van R. (...)’s bedreigingen bij de medewerkers van de financieel-economische politie die verantwoordelijk waren voor zijn aanhouding, waarbij u hen hielp, antwoordde u dit niet te hebben gedaan, omdat u verklaarde geen vertrouwen te hebben in de ordediensten en u meende dat zij u niet zouden helpen. Toen u vervolgens werd geconfronteerd met uw eerdere verklaring op de DVZ dat u wel melding maakte van de bedreigingen van R. (...) bij de financieel-economische politie, antwoordde u dat het kan dat u dit hebt verklaard, maar dat u het bent vergeten (CGVS, p. 16), wat deze vastgestelde tegenstrijdigheid enkel versterkt. Daarnaast verklaarde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat R. (...), die telkens op het einde van de maand het vereiste geld bij u kwam innen, door de twee medewerkers van de financieel-economische politie in uw zaak werd aangehouden op 28 juni of juli 2010 (CGVS, p. 7-8). Op de DVZ verklaarde u daarentegen dat uw problemen (her)begonnen in mei 2010 en dat Rashid door de betreffende medewerkers in uw zaak werd aangehouden op 3 mei 2010 (DVZ, verklaring, vraag 3.5). Toen u werd gewezen op het feit dat u op de DVZ een ander tijdstip van R. (...)’s aanhouding had opgegeven, antwoordde u dat u dit toen mogelijks hebt verklaard, maar dat u in een slechte toestand verkeerde, daar u net een lange reis had afgelegd (CGVS, p. 8). Deze verklaring biedt echter geen afdoende uitleg waarom u op de DVZ een geheel ander tijdstip aangaf aangaande R. (...)’s aanhouding, waardoor ook deze tegenstrijdigheid onmiskenbaar overeind blijft. Ten slotte verklaarde u op de DVZ dat uw problemen begonnen in 2007, toen de wijkagent R. (...) u kwam opzoeken in uw zaak en u vroeg hem maandelijks 100 dollar smeergeld te betalen, zoals iedereen (DVZ, verklaring, vraag 3.5). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen dat uw problemen begonnen in 2004, na het vertrek van uw man, omdat de wijkagent Rashid sindsdien 100 dollar per maand smeergeld van u eiste (CGVS, p. 7). Toen u er op werd gewezen dat u op de DVZ een ander jaartal opgaf aangaande het tijdstip waarop R. (...) 100 dollar smeergeld van u begon te eisen, antwoordde u niet te weten welk tijdstip u dan wel had aangegeven, dat u alles vergeet en geen geheugen meer hebt. Deze uitleg kan geenszins overtuigen, waardoor ook deze tegenstrijdigheid onmiskenbaar blijft bestaan. Aangezien ook deze elementen de kern van uw asielrelaas raken kon redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hieromtrent coherente verklaringen kon afleggen, wat wederom niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnd.

U gaf tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal meermaals aan dat u aan een geheugenstoornis lijdt en zich hierdoor veel zaken niet kan herinneren (CGVS, p. 2, 5, 8, 18). U legt echter geen enkel begin van bewijs neer waaruit blijkt dat u daadwerkelijk geheugenproblemen heeft. Bovendien maakte u tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken op 28 september 2010 nergens melding van geheugenproblemen. Bijgevolg maakt u niet hard dat bovenvermelde vaagheden en tegenstrijdigheden hieraan te wijten zouden zijn.

Voorts kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde clandestiene afreis van Kazachstan naar België. Zo verklaarde u per vrachtwagen van Kazachstan naar België te hebben gereisd. U was onderweg van Kazachstan naar België zelf niet in het bezit van een geldig reisdocument om de Schengenzone binnen te komen en u werd onderweg niet persoonlijk gecontroleerd. U zat onderweg doorgaans naast de chauffeur, maar verstopte zich in de laadruimte van de vrachtwagen bij grensovergangen. U verklaarde verder geen afspraken te hebben gemaakt met de chauffeur die u van Kazachstan naar België vervoerde indien er onderweg, aan een grenscontrole, iets mis zou lopen, aangezien u illegaal reisde (CGVS p. 11-12). Deze verklaringen zijn weinig aannemelijk. Uit informatie waar het Commissariaat-generaal over beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt immers dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone met hoogtechnologisch materiaal zeer strikte controles worden uitgevoerd. Het is bijgevolg quasi onmogelijk de EU of de Schengen-zone te betreden, verstopt

in de laadruimte van een vrachtwagen, zonder gevonden te worden. Er kan dan ook weinig geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u, verstoep in de laadruimte van een vrachtwagen, de EU zou zijn binnengekomen zonder gevonden te worden (CGVS p. 11-12). Gezien het risico op ernstige sancties voor de smokkelaars/chauffeurs bij het ontdekken van clandestiene passagiers is het in dit verband evenmin aannemelijk dat u geen afspraken zou hebben gemaakt met de chauffeur die u van Kazachstan naar België begeleidde, indien er onderweg in geval van controle iets mis zou lopen, aangezien u illegaal reisde (CGVS p. 12). In dezelfde lijn is het evenmin aannemelijk dat deze chauffeur u niet zou hebben ingelicht over het gebruik van eventuele (reis)documenten die voor uw doorreis werden geregeld. U wist immers niet met zekerheid of er (valse) documenten voor uw afreis werden geregeld, hoewel u verklaarde dat dit mogelijk is aangezien 'de chauffeur toch iets bij zich had en u er toch iets over zei' (CGVS, p. 11). Verder wist u geenszins welke landen u hebt doorkruist onderweg van Kazachstan naar België (CGVS, p. 11-12). Ten slotte verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u voor uw uitreis \$8000 neertelde (Verklaring, vraag 33), terwijl u op het CGVS zei dat u \$3000 voor uw reis betaalde (CGVS, p. 12). Deze vaststellingen van ongeloofwaardigheid aangaande uw verklaarde clandestiene afreis doen het vermoeden ontstaan dat u uw Kazachse internationaal paspoort, waarvan u verklaarde er nooit één te hebben gehad (CGVS, p. 11), bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent of de EU bent binnengekomen, verborgen te houden. Hierdoor wordt uw algehele geloofwaardigheid verder ondermijnd.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat u niet aannemelijk kunt maken dat u in Kazachstan het slachtoffer zou zijn van ernstige en cumulatieve discriminatie omdat u tot een etnische minderheid behoort. U vermeldde in Kazachstan het slachtoffer te zijn geweest van racisme en discriminatie vanwege uw (Kazachse) medeburgers, omwille van uw Koerdische origine. Zo zouden zij steeds verbale beledigingen jegens u uiten (CGVS, p. 13, 14-15, 16-17). In dit verband moet worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt dat vertegenwoordigers van minderheidsgroepen in Kazachstan een situatie van relatieve gelijkheid en non-discriminatie beschrijven op het vlak van tewerkstelling in de private sector, op het vlak van toegang tot diensten en in het algemene maatschappelijke leven. De VN-expert voor minderheidsaangelegenheden merkt op dat de Kazachse overheid ook inspanningen doet op het vlak van onderwijsbeleid ten aanzien van minderheidsgroepen. Etnische spanningen of nationalistisch geïnspireerd geweld tegen minderheden, zoals een incident waarbij Koerden waren betrokken in Zuid-Kazachstan in 2007, zijn zeldzaam en sporadisch en wijzen niet op een groot risico op aanhoudend etnisch geweld. In de beschikbare rapporten wordt verder geen melding gemaakt van andere problemen voor etnische minderheden in het algemeen, of voor etnische Koerden in het bijzonder (cf. CEDOCA: 'Antwoorddocument 'Situatie van Koerden in Kazachstan' (2012); VN: 'Report of the independent expert on minority issues. Mission to Kazakhstan' (2010)). Hoewel het mogelijk is dat etnische Koerden in Kazachstan te maken krijgen met daden van racisme en discriminatie door medeburgers meent het Commissariaat-generaal op basis van de beschikbare informatie dat er geen sprake is van een wijdverspreide of aanhoudende maatschappelijke discriminatie ten opzichte van Koerden. Daarom kunnen uw loutere Koerdische origine en uw herkomst uit Kazachstan op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. De etnisch gerelateerde problemen die u zelf aanhaalde, namelijk het feit dat u als Koerd verbaal werd beledigd door medeburgers, kunnen, hoe laakbaar zij ook mogen wezen, niet worden beschouwd als een ernstig gevaar voor uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.

Uit het voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Uw Kazachse identiteitskaart en huwelijksakte bevatten louter informatie aangaande uw identiteit en huwelijk, die niet betwist wordt, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster voert in haar eerste en enig middel de "*Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting en de motiveringsplicht*" aan.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. Waar verzoekster in haar verzoekschrift verwijst naar de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties, antwoordt de Raad dat de proceduregids geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat.

2.5. De formele motiveringsplicht vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschafft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoeksters verklaringen voldoende zijn om haar voorgehouden problemen geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoeksters asielaanvraag.

3.3. Uit verzoeksters verklaringen en uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster haar problemen omwille van de plaatselijke wijkagent R., nadat ze de financieel-economische politie had geholpen hem te betrappen op afpersing wat leidde tot diens aanhouding, niet aannemelijk heeft weten te maken. Verzoekster is dermate vaag, strijdig en lacunair dat geen geloof kan worden gehecht aan haar vluchtmotieven.

3.4. De commissaris-generaal wees er in de bestreden beslissing dienaangaande terecht op dat verzoekster onaannemelijk vaag bleef met betrekking tot een aantal kernaspecten van haar asielaanvraag. Zo is minstens te verwachten dat verzoekster de volledige naam van R., de wijkagent kent die aan de oorsprong van haar problemen zou liggen, en de namen van de twee medewerkers van de financieel-economische politie die verzoekster hebben geholpen om R. te arresteren. Verzoekster is onduidelijk over de duur of plaats van de detentie van R., of er al dan niet een strafzaak tegen R. is opgestart of dat hij enige strafsancie van zijn oversten zou hebben ondergaan, of R. na zijn aanhouding opnieuw zijn functie als wijkagent heeft opgenomen en of andere ondernemers die door R. werden afgeperst problemen ondervonden naar aanleiding van zijn aanhouding (zie gehoor CGVS p. 7-15). Verzoekster beperkt zich ter verdediging in haar verzoekschrift tot het opwerpen van de weinig logische noch aangetoonde beweringen *“Dat verweerster weigert rekening te houden met de vaststelling dat ondernemers in haar land geenszins onderling durven openlijk spreken over de afpersingspraktijken, waarvan zij het slachtoffer zijn, dat het gebruikelijk is in Kazachstan dat een persoon enkel met de voornaam wordt aangesproken en dat verzoekster geen enkel contact meer heeft met haar land van herkomst waardoor het evident is dat zijn niet op de hoogte is van de verdere “activiteiten” van R.”*. Aldus blijven bovenstaande vaststellingen staande. Naast de ettelijke afgelegde vage verklaringen, legde verzoekster tevens tegenstrijdige verklaringen af op de DVZ en het CGVS. Verzoekster verklaarde op het CGVS dat ze nooit enige melding heeft gemaakt van de bedreigingen door R. bij de autoriteiten (zie gehoor CGVS, p. 15-16), terwijl ze op de DVZ aangaf contact te hebben opgenomen met de financieel-economische politie en hen vertelde dat R. haar wilde vermoorden, maar dat de politie weigerde haar te helpen (zie DVZ, vragenlijst, vraag 3.5). Wat betreft de aanhouding van R. verklaarde verzoekster op het CGVS dat dit gebeurde op 28 juni of juli 2010 (zie gehoor CGVS, p. 7-8), maar op de DVZ dat dit gebeurde op 3 mei 2010 (zie DVZ, verklaring, vraag 3.5). Verzoekster gaf tevens aan op de DVZ dat haar problemen een aanvang namen in 2007 toen R. haar kwam opzoeken in haar zaak en haar vroeg hem maandelijks 100 dollar smeergeld te betalen (zie DVZ, verklaring, vraag 3.5), terwijl ze op het CGVS de aanvang van haar problemen in 2004 situeerde, na het vertrek van haar man (zie gehoor CGVS, p. 7).

3.4.1. Wederom laat verzoekster in haar verzoekschrift na een verklaring te geven voor bovenstaande tegenstrijdigheden zodat de Raad zich achter de conclusie van de commissaris-generaal schaart dat, aangezien ook deze elementen de kern van het asielrelaas raken, redelijkerwijze van verzoekster kon worden verwacht dat ze hieromtrent coherente verklaringen kon afleggen, *quod non in casu*. De Raad benadrukt dat van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Voor zover verzoekster de ingrijpende beslissing nam om haar land van herkomst te ontvluchten en in

een ander land internationale bescherming aan te vragen en een nieuw leven op te bouwen, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat dit een weloverwogen beslissing is. Dit kan niet blijken en verzoekster toont niet aan dat haar komst naar België is gesteund op een dringende nood aan bescherming. Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas.

Verzoeksters verwijzing in haar verzoekschrift naar een passage uit het *“US Department, Bureau of Democracy, Human Rights and Labor, 2011 Human Rights Report Kazakhstan, Introduction”* waarin melding wordt gemaakt van corruptie die wijdverspreid zou zijn in Kazachstan, kan geen ander licht werpen op wat voorafgaat, te meer nu uit de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen blijkt dat het niet aannemelijk is dat verzoekster zich überhaupt zou hebben gewend tot de nationale autoriteiten om bescherming te vragen (zie gehoor CGVS p.15-16/ zie DVZ, vragenlijst, vraag 3.5). Verzoeksters geloofwaardigheid wordt door bovenstaande vaststellingen verder ondermijnd.

3.4.2. Verzoekster geeft in haar verzoekschrift aan dat *“zij enorm vergeetachtig is”* en dat er *“Met deze vaststelling dient te worden rekening gehouden bij de beoordeling van verzoeksters asielrelaas”*. Ze verwijst tevens naar het aan haar verzoekschrift gevoegde medisch attest van dokter V. van 11 april 2013, dat stelt *“Deze dame vertelt zelf frequent zaken te vergeten. Ze heeft het moeilijk om nieuwe zaken te onthouden. Zij beschrijft dat ze het moeilijk heeft in de Nederlandse les en dat ze bijvoorbeeld thuis het kookvuur soms vergeet uit te zetten”*. Daargelaten het feit dat dit document een fotokopie betreft dat gemakkelijk te vervalsen is met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde heeft (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135), steunt dit uitsluitend op de verklaringen van verzoekster zelf om haar voorgehouden slechte geheugen te bevestigen zodat dit een subjectief karakter vertoont. Dit klemt te meer daar verzoekster tijdens haar gehoor op de DVZ nergens melding maakte van haar voorgehouden geheugenproblemen. Geenszins kan worden aangenomen dat geheugenproblemen aan de oorsprong liggen van de ettelijke afgelegde vage en tegenstrijdige verklaringen.

3.5. Waar verzoekster meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming omdat ze verbaal werd beledigd door haar (Kazachse) medeburgers, antwoordt de Raad dat om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten dermate systematisch en ingrijpend dienen te zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast, waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat vertegenwoordigers van minderheidsgroepen in Kazachstan een situatie van relatieve gelijkheid en non-discriminatie beschrijven op het vlak van tewerkstelling in de private sector, op het vlak van toegang tot diensten en in het algemene maatschappelijke leven. De VN-expert voor minderheidsaangelegenheden merkt op dat de Kazachse overheid ook inspanningen doet op het vlak van onderwijsbeleid ten aanzien van minderheidsgroepen. Etnische spanningen of nationalistisch geïnspireerd geweld tegen minderheden, zoals een incident waarbij Koerden waren betrokken in Zuid-Kazachstan in 2007, zijn zeldzaam en sporadisch en wijzen niet op een groot risico op aanhoudend etnisch geweld. In de beschikbare rapporten wordt verder geen melding gemaakt van andere problemen voor etnische minderheden in het algemeen, of voor etnische Koerden in het bijzonder (cf. CEDOCA: ‘Antwoorddocument ‘Situatie van Koerden in Kazachstan’ (2012); VN: ‘Report of the independent expert on minority issues. Mission to Kazakhstan’ (2010)). Hoewel het mogelijk is dat etnische Koerden in Kazachstan te maken krijgen met daden van racisme en discriminatie door medeburgers kan op basis van de beschikbare informatie worden gesteld dat er geen sprake is van een wijdverspreide of aanhoudende maatschappelijke discriminatie ten opzichte van Koerden. De commissaris-generaal kon bijgevolg in de bestreden beslissing terecht besluiten dat de door verzoekster etnisch gerelateerde problemen die zij zelf aanhaalde, namelijk het feit dat zij als Koerd verbaal werd beledigd door medeburgers, niet worden beschouwd als een ernstig gevaar voor haar leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. De verwijzing door verzoekster naar een passage uit het aan haar verzoekschrift gevoegde internetartikel *“Minority Group International: Kazakhstan: Kazakhstan Overview”* doet geenszins afbreuk aan de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier.

3.6. De door verzoekster neergelegde identiteitskaart en huwelijksakte bevestigen verzoeksters identiteit en huwelijk, hetgeen geenszins wordt betwist. In geen geval zijn deze documenten bij machte een ander licht te werpen op hetgeen vooraf gaat.

3.7. Voor het overige brengt verzoekster ook doorheen haarverzoekschrift geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan en het

tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut.

4.2. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Aangezien verzoeksters vluchtrelaas niet geloofwaardig is, kan zij zich niet baseren op de elementen die aan de basis van haar relaas liggen om aannemelijk te maken dat zij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoekster toont niet aan dat er in Kazachstan sprake zou zijn van een internationaal of binnenlands conflict dat een ernstige bedreiging vormt voor het leven op de persoon van een burger. Verzoekster toont dan ook niet aan dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

4.4. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Waar verzoekster vraagt om minstens de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

6. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juli tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK